

Klachtencommissie Fivoor

[Locatie Fivoor]

Beslissing d.d. 15 april 2024 inzake de klacht tegen de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van het beperken van de bewegingsvrijheid.

Samenvatting

Klaagster heeft zich op [d.d.] met haar klacht tot de klachtencommissie Fivoor gewend. De klachtencommissie heeft deze klacht op [d.d.] ontvangen. Op [d.d.] heeft de klachtencommissie het verweerschrift van de psychiater en de regiebehandelaar ontvangen. Tijdens de hoorzitting op [d.d.] is de klacht behandeld en zijn klaagster - bijgestaan door de vervangend PVP - en de verweerders - de psychiater en de regiebehandelaar - gehoord.

Klaagster klaagt, kort weergegeven, over de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van het beperken van de bewegingsvrijheid. Klaagster heeft ingestemd met inzage in haar elektronisch patiëntendossier door de klachtencommissie ten behoeve van de behandeling van haar klacht. De klachtencommissie is van oordeel dat de klacht **op formele gronden gegrond** is.

De klachtencommissie stelt vast dat klaagster is beperkt in haar vrijheden nu zij tot [d.d.] is teruggezet van verloffase 2 naar verloffase 0. Hoewel deze beslissing aan klaagster is gemotiveerd en uitgelegd, is deze beslissing niet schriftelijk aan klaagster uitgereikt. De klachtencommissie is van oordeel dat het onzorgvuldig was dit niet op schrift aan klaagster uit te reiken.

Nu het 8.9-besluit nog niet aan klaagster schriftelijk is uitgereikt, doet de klachtencommissie tevens de aanbeveling dit alsnog te doen.

Beoordeling

Gelet op de ingebrachte stukken en gehoord de toelichtingen op de zitting is de commissie tot de volgende beoordeling gekomen.

De klachtencommissie stelt vast dat klaagster in het kader van een zorgmachtiging in zorg is bij Fivoor. De rechtbank heeft op [d.d.] de zorgmachtiging opgelegd voor de duur van twaalf maanden. Het ernstig nadeel is onder andere gelegen in de situatie dat de algemene veiligheid van personen of goederen in gevaar is en in de omstandigheid dat de stoornis kan leiden tot ernstig lichamelijk letsel en ernstige verwaarlozing. Klaagster verblijft [locatie Fivoor].

Op [d.d.] heeft klaagster zich tot de klachtencommissie gewend met haar klacht. Haar klacht is gericht tegen de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van het beperken van de bewegingsvrijheid. Deze beperking van bewegingsvrijheid houdt in dat klaagster is teruggezet naar verlofstap 0. Deze verlofstap houdt in dat klaagster geen verlof heeft en enkel begeleid naar de tuin mag. Het besluit tot de beperking van de bewegingsvrijheid is genomen op grond van artikel 8:9 Wvvgz. De klachtencommissie stelt vast dat dit besluit is genomen en dat dit mondeling is medegedeeld aan klaagster. Het besluit is echter niet schriftelijk aan klaagster overhandigd. De vrijheden van klaagster zijn ten tijde van de zitting nog niet uitgebreid en de beperking is nog steeds van kracht.

De klachtencommissie stelt aan de hand van het medisch dossier vast dat klaagster lijdt aan een psychische stoornis, te weten een borderline persoonlijkheidsstoornis. Daarnaast is er sprake van een verslavingsproblematiek. De klachtencommissie onderschrijft dat klaagster tijdens de behandeling tweemaal ongeoorloofd afwezig is geweest, nadat zij was weggelopen tijdens haar verlof. Wanneer klaagster meer vrijheden krijgt dreigt het gevaar dat klaagster wegloopt. De behandelaren hebben ter zitting verklaard dat zij het terugzetten van de verloffase met klaagster hebben besproken, maar niet op schrift aan haar hebben uitgereikt. Achteraf gezien hadden zij dit beter wel kunnen doen, zo hebben zij ter zitting en in het verweerschrift verklaard.

De klachtencommissie is van oordeel dat er een indicatie was voor de geleverde zorg en dat er tevens aanleiding was voor het afschalen van de vrijheden van klaagster. Daarnaast is zowel bij het begin van de opname als tijdens de behandeling met klaagster besproken dat er sancties volgen bij een ongeoorloofde afwezigheid. De klachtencommissie volgt de behandelaren dat het beter is om direct

een 8.9-besluit op schrift te stellen en uit te reiken. De klachtencommissie vindt het aannemelijk dat dit in de toekomst wel zal gebeuren. De klachtencommissie is daarnaast van oordeel dat klaagster geen nadeel heeft ondervonden, nu het beperken van de vrijheden wel aan haar is gemotiveerd en is uitgelegd. Klaagster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij schade heeft geleden dan wel ernstig is benadeeld door het niet schriftelijk uitgereikt krijgen van het 8.9-besluit.

Echter, het terugzetten in de verlofstappen duurt langer dan gebruikelijk, waardoor klaagster langer in haar vrijheden wordt beperkt. De klachtencommissie is dan ook van oordeel dat het noodzakelijk is dat hier een schriftelijk besluit aan ten grondslag ligt.

Al het voorgaande in overweging nemende, beoordeelt de klachtencommissie de klacht over de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van de beperking van de bewegingsvrijheid **op formele gronden gegrond**.

Schadevergoeding

Op grond van artikel 10:11 Wvvgz kan klaagster de klachtencommissie verzoeken een schadevergoeding toe te kennen. Deze schadevergoeding dient naar billijkheid vastgesteld te worden. Klaagster heeft bij het indienen van zijn klacht geen gebruikgemaakt van het recht om een verzoek tot schadevergoeding in te dienen. Er zal derhalve geen schadevergoeding worden toegekend.

Aanbeveling

De commissie stelt vast dat de vrijheidsbeperking overeenkomstig de mededelingen van verweerder nog tot tenminste [d.d.] zullen duren. Gelet hierop en hetgeen in deze procedure overigens aan de orde is gekomen besluit de klachtencommissie dat verweerder overeenkomstig artikel 10 lid 6 van Wvvgz een nieuwe beslissing als bedoeld in artikel 8:9 Wvvgz omtrent het beperken van de vrijheden van klaagster dient te nemen met inachtneming van hetgeen hierboven is overwogen.

Beslissing

Gelet op het bovenstaande verklaart de commissie de klacht op formele gronden **gegrond**.

Dit oordeel is op 15 april 2024 aan beide partijen medegedeeld.